

მომავალი გენერაციის დასაცავად

რა ტომარს ხანა გულშემატკივარი?

დაბა სურამის მისადგომებიდან კარგად მოჩანს გორაკებსა და ფორტებზე ზოლებად გაშლილი წიწვიანი ტყის მასივები, რასაც 400 ჰექტარი ფართობი უჭირავს. ტყის მასივები ეგრეთწოდებულ ბაიანთხევისა და ნარკანის მიდამოებში გაშენდა 1936-1940 წლებში პატრიოტიკური მეტყევის მიზნით მურვანის მხარის ინიციატივით და ხელმძღვანელობით. ამიტომ არის, რომ სურამის მისადგომი დღემდე სიყვარულით იხსენიება მას. ხანდახელი მეტყევის კარგი ინიციატივა შემდეგში ხაშურის სატყეო მეურნეობაში გააგრძელდა და ათი წლის განმავლობაში 1.000 ჰექტარი წიწვიანი და ფოთლოვანი ტყეები შეემატა სურამის მიდამოებს.

სურამის უღელტეხილის ბუჩქნარები ტყეები მდიდარია ფოთლოვანი ჯიშის ხეებით, როგორც არის წიფელი, წიბული, მუხა, ნეკერჩხალი, რცხინა და სხვ. ტყის მასივები ჩამორეცხილი იყავს ნიდავს და საჭირო პირობებს ქმნის საავიარაღო ჩამოსვლ მშრომელთა დასვენებისა და გაჯანსაღებისათვის. სამწუხაროდ, ბუნებრივი ტყეები უღმობილად ნადგურდებოდა ადგილობრივი მოსახლეობისაგან.

განსაკუთრებით დიდად ტყის უზენაესი პრაზისი და მისი მდიდარი ფაუნა, ტყის დაცვის საქმეს ნაკლებ ყურადღებას აქცევს ხაშურის რაიონის სატყეო მეურნეობა (უფროსი ა. ბოკუჩავა). არის ფაქტები, რომ მეურნეობის ზოგიერთი მუშაკი ხელს უწყობს ტყის განადგურებას და პირადი შემოსავლის წყაროდ ხდის მას. თვით ხაშურის სატყეო მეურნეობის ცნობით, წელს ტყეების უზენაესი პრაზისი მიყენებული ზარალი 64.756 მანეთს შეადგენს. მაგრამ ზარალი გაიკლებით მეტია.

ტყის დაცვის საქმეში სათანადო მონაწილეობას არ იღებენ სკოლების მასწავლებლები და მოსწავლეები. ხანდახან პირიქით ხდება. მაგალითად, სოფელ წაღლის საშუალო სკოლის დირექტორმა გ. გელაშვილმა თვითნებურად მოჭრა 25 ძირი ხე. ამ დანაშაულისათვის იგი დღემდე დაუსჯელია.

აღსანიშნავია ერთი ფაქტი. სოფლების კავალთხევისა და ცენდის მიდამოებში წინათ იყო მუხნარი, რომელსაც 150-მდე ჰექტარი ფართობი ეკავა. დროთა განმავლობაში ეს მუხნარი მთლიანად გაუნადგურებიათ და ამჟამად მის ადგილას დარჩენილია ბუჩქნარი. ბუჩქნარი რომ შემოიღობონ და დაცვას, რამდენიმე წელიწადში კვლავ აღდგება მუხნარი, მაგრამ ამ საქმეს დღემდე არ გამოუჩნდა გულშემატკივარი. პირიქით, ადგილობრივი მოსახლეობა ძირიანად თხრის ბუჩქებს და საწვავად იყენებს. ბუჩქნარს ანადგურებს პირადი სახარისი.

3. გურბანიძე, „კომუნისტი“ საქ. კორესპონდენტი.

საქართველოს სახალხო პოეტ გელატიონ ტაბიძე თავის ახალ ლექსს „შვიდი ახალი წელი“ უკითხავს თბილისის ილია ჭავჭავაძის სახელობის კარხის გ. ჩაღუნელის კომუნისტური შრომის პრიადის წევრებს.

შვიდი ახალი წელი

აშხანავთ! წიამთ უსანიშნავი ახალი მოსილი იყო წინა მიწა, ქარბული ხალხი. მაგრამ გულთადად სალამს დღემდამდე არ მშვენივრებდა შოთს კალმახს მრავალ-მრავალი წელი. ჩვენ მეგობარი ბევრი შემოგვყავდა მტრობად დაუნდობლობის კვირა... შეუწყვეტელი წერია... ეხა, მშობლიურ გემის გზა იყო ძნელე ძნელი, იმ დროს იგონებს ჩემი არც ისე ბევრი წელი. სუნთქვა წაგებულ მხარის თუ კენჭა იყო მარად გრავილსებურ ქარის რომ გადმოქაქნარდა. თუ შვიდი იყო ქაი — შინც მხარეთა მშვენი მოვარა და სწრაფ-სწრაფი ცხრაას ჩივდებო წელი. დიდი ლენინის სახით დიად სიზარტლის მიქმელი განვიცავდით და ვნახეთ ცხრაას ჩივდებო წელი. აწ რაც არ უნდა თხარონ მტერთ ხალხმოდ ხერხული მიაგონებს იმთ ხარის დიდი მშვენიერების წელი. უფრო იყო მათი თვადიდებულ ქრალა.

გალაკტიონ ტაბიძის

გალაკტიონ ტაბიძის წილად ხედა იმეათი ბედნიერება — ქართველი პოეტთაგან ის იყო ერთადერთი მოწვევი ოქტომბრის დღეების მოსივლა და პეტროგრადში. ის „უსმენდა რეკლამის“ მის პირველწყაროსთან, რათა —

„გამოველოვ ჩრ არსმენილი ქარბულები ცეცხლისა ფინისა და მოგვას საკარბოლოში სიზარატი ჰქონდეს გადარჩენისა“

ლიტერატურული პარალელები, როგორც წესია, დიდად და რთული მოვლენების მხოლოდ ზოგიერთ მხარეებს მოიცავს. მაგრამ ისინი მხოლოდ ვადალენ ბიძის სწორი მიმართულებით ახრავს მისათვის. ჩვენ შემთხვევითი რიდი გავიხსენებ ბლოკის სიტყვები („უსმენი რეკლამის“) — არ შეიძლება არ შეინიშნოს ნათესაური ნიშნები ამ ორ, დრამად ეროვნულ და თვითმყოფ პოეტს შორის. ორივემ აღიქვა რეკლამის, როგორც განახლების სტიქია, ორივემ გულისყურით უსმენდა ისტორიის მიწისქვეშა ბიძებს, ხოლო შემდეგ წრფული სიხარულით შეხვდა მის ვულკანურ ამბიქმეებს. სიმბოლისტური სტილის პოეტებმა, მათ გრძნულმა მხვეილებმა მხვეილები თვითონ ლექსის პოზიტივიზმში, მეზობლობენ მიწეზე. თითქოს ცხოვრებდა ამოგლეჯილ მხვეილებზე პოეტურ დეტალთან. პოეტ ხედავს „მოვარდნილ დღეთა რკინებდა კეთას“ და აყვებულ „მოკაივე ტყეების მტრქვეშელს“, „ცეცხლის ოქროვან გაფთხებულ ლაღ მქროლავ ტყეებს“. უცებ „გაქვავებულ ქარს“ რომ დასვაგვსება, და „ქალაქის გახეილ თვლებს“ ანდა „სართლებს“, ორივემ „ყვეფს, როგორც ძაღლები“. მაგრამ, კიდევ უფრო ხშირად დანტასტიურ პეტროვრას გზას გადართობენ უცონკრეტესი, ხელშესახები დეტალები.

სახეები-სიმბოლოები

სახეები-სიმბოლოები, რომლებიც მისკორავინ წყვადსაქუსლი თვითონ ლექსის პოზიტივიზმში, მეზობლობენ მიწეზე. თითქოს ცხოვრებდა ამოგლეჯილ მხვეილებზე პოეტურ დეტალთან. პოეტ ხედავს „მოვარდნილ დღეთა რკინებდა კეთას“ და აყვებულ „მოკაივე ტყეების მტრქვეშელს“, „ცეცხლის ოქროვან გაფთხებულ ლაღ მქროლავ ტყეებს“. უცებ „გაქვავებულ ქარს“ რომ დასვაგვსება, და „ქალაქის გახეილ თვლებს“ ანდა „სართლებს“, ორივემ „ყვეფს, როგორც ძაღლები“.

გალაკტიონ ტაბიძის

გალაკტიონ ტაბიძის წილად ხედა იმეათი ბედნიერება — ქართველი პოეტთაგან ის იყო ერთადერთი მოწვევი ოქტომბრის დღეების მოსივლა და პეტროგრადში. ის „უსმენდა რეკლამის“ მის პირველწყაროსთან, რათა —

„გამოველოვ ჩრ არსმენილი ქარბულები ცეცხლისა ფინისა და მოგვას საკარბოლოში სიზარატი ჰქონდეს გადარჩენისა“

ლიტერატურული პარალელები, როგორც წესია, დიდად და რთული მოვლენების მხოლოდ ზოგიერთ მხარეებს მოიცავს. მაგრამ ისინი მხოლოდ ვადალენ ბიძის სწორი მიმართულებით ახრავს მისათვის. ჩვენ შემთხვევითი რიდი გავიხსენებ ბლოკის სიტყვები („უსმენი რეკლამის“) — არ შეიძლება არ შეინიშნოს ნათესაური ნიშნები ამ ორ, დრამად ეროვნულ და თვითმყოფ პოეტს შორის. ორივემ აღიქვა რეკლამის, როგორც განახლების სტიქია, ორივემ გულისყურით უსმენდა ისტორიის მიწისქვეშა ბიძებს, ხოლო შემდეგ წრფული სიხარულით შეხვდა მის ვულკანურ ამბიქმეებს. სიმბოლისტური სტილის პოეტებმა, მათ გრძნულმა მხვეილებმა მხვეილები თვითონ ლექსის პოზიტივიზმში, მეზობლობენ მიწეზე. თითქოს ცხოვრებდა ამოგლეჯილ მხვეილებზე პოეტურ დეტალთან. პოეტ ხედავს „მოვარდნილ დღეთა რკინებდა კეთას“ და აყვებულ „მოკაივე ტყეების მტრქვეშელს“, „ცეცხლის ოქროვან გაფთხებულ ლაღ მქროლავ ტყეებს“. უცებ „გაქვავებულ ქარს“ რომ დასვაგვსება, და „ქალაქის გახეილ თვლებს“ ანდა „სართლებს“, ორივემ „ყვეფს, როგორც ძაღლები“.

გალაკტიონ ტაბიძის

გალაკტიონ ტაბიძის წილად ხედა იმეათი ბედნიერება — ქართველი პოეტთაგან ის იყო ერთადერთი მოწვევი ოქტომბრის დღეების მოსივლა და პეტროგრადში. ის „უსმენდა რეკლამის“ მის პირველწყაროსთან, რათა —

„გამოველოვ ჩრ არსმენილი ქარბულები ცეცხლისა ფინისა და მოგვას საკარბოლოში სიზარატი ჰქონდეს გადარჩენისა“

ლიტერატურული პარალელები, როგორც წესია, დიდად და რთული მოვლენების მხოლოდ ზოგიერთ მხარეებს მოიცავს. მაგრამ ისინი მხოლოდ ვადალენ ბიძის სწორი მიმართულებით ახრავს მისათვის. ჩვენ შემთხვევითი რიდი გავიხსენებ ბლოკის სიტყვები („უსმენი რეკლამის“) — არ შეიძლება არ შეინიშნოს ნათესაური ნიშნები ამ ორ, დრამად ეროვნულ და თვითმყოფ პოეტს შორის. ორივემ აღიქვა რეკლამის, როგორც განახლების სტიქია, ორივემ გულისყურით უსმენდა ისტორიის მიწისქვეშა ბიძებს, ხოლო შემდეგ წრფული სიხარულით შეხვდა მის ვულკანურ ამბიქმეებს. სიმბოლისტური სტილის პოეტებმა, მათ გრძნულმა მხვეილებმა მხვეილები თვითონ ლექსის პოზიტივიზმში, მეზობლობენ მიწეზე. თითქოს ცხოვრებდა ამოგლეჯილ მხვეილებზე პოეტურ დეტალთან. პოეტ ხედავს „მოვარდნილ დღეთა რკინებდა კეთას“ და აყვებულ „მოკაივე ტყეების მტრქვეშელს“, „ცეცხლის ოქროვან გაფთხებულ ლაღ მქროლავ ტყეებს“. უცებ „გაქვავებულ ქარს“ რომ დასვაგვსება, და „ქალაქის გახეილ თვლებს“ ანდა „სართლებს“, ორივემ „ყვეფს, როგორც ძაღლები“.

გალაკტიონ ტაბიძის

გალაკტიონ ტაბიძის წილად ხედა იმეათი ბედნიერება — ქართველი პოეტთაგან ის იყო ერთადერთი მოწვევი ოქტომბრის დღეების მოსივლა და პეტროგრადში. ის „უსმენდა რეკლამის“ მის პირველწყაროსთან, რათა —

„გამოველოვ ჩრ არსმენილი ქარბულები ცეცხლისა ფინისა და მოგვას საკარბოლოში სიზარატი ჰქონდეს გადარჩენისა“

ლიტერატურული პარალელები, როგორც წესია, დიდად და რთული მოვლენების მხოლოდ ზოგიერთ მხარეებს მოიცავს. მაგრამ ისინი მხოლოდ ვადალენ ბიძის სწორი მიმართულებით ახრავს მისათვის. ჩვენ შემთხვევითი რიდი გავიხსენებ ბლოკის სიტყვები („უსმენი რეკლამის“) — არ შეიძლება არ შეინიშნოს ნათესაური ნიშნები ამ ორ, დრამად ეროვნულ და თვითმყოფ პოეტს შორის. ორივემ აღიქვა რეკლამის, როგორც განახლების სტიქია, ორივემ გულისყურით უსმენდა ისტორიის მიწისქვეშა ბიძებს, ხოლო შემდეგ წრფული სიხარულით შეხვდა მის ვულკანურ ამბიქმეებს. სიმბოლისტური სტილის პოეტებმა, მათ გრძნულმა მხვეილებმა მხვეილები თვითონ ლექსის პოზიტივიზმში, მეზობლობენ მიწეზე. თითქოს ცხოვრებდა ამოგლეჯილ მხვეილებზე პოეტურ დეტალთან. პოეტ ხედავს „მოვარდნილ დღეთა რკინებდა კეთას“ და აყვებულ „მოკაივე ტყეების მტრქვეშელს“, „ცეცხლის ოქროვან გაფთხებულ ლაღ მქროლავ ტყეებს“. უცებ „გაქვავებულ ქარს“ რომ დასვაგვსება, და „ქალაქის გახეილ თვლებს“ ანდა „სართლებს“, ორივემ „ყვეფს, როგორც ძაღლები“.

გალაკტიონ ტაბიძის

გალაკტიონ ტაბიძის წილად ხედა იმეათი ბედნიერება — ქართველი პოეტთაგან ის იყო ერთადერთი მოწვევი ოქტომბრის დღეების მოსივლა და პეტროგრადში. ის „უსმენდა რეკლამის“ მის პირველწყაროსთან, რათა —

„გამოველოვ ჩრ არსმენილი ქარბულები ცეცხლისა ფინისა და მოგვას საკარბოლოში სიზარატი ჰქონდეს გადარჩენისა“

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

სპოოცის

